

A Few Quotations on Unity for a Workshop

บทความอ้างอิงเกี่ยวกับความสามัคคี ประชุมเชิงปฏิบัติการ

Provision Translations by Sunantha Smith

Gather ye together ... and root out : รวมตัวกัน - ขจัดปัญหา

Set your faces towards unity, and let the radiance of its light shine upon you. Gather ye together, and for the sake of God resolve to root out whatever is the source of contention amongst you.

- Bahá'u'lláh: Proclamation of Bahá'u'lláh, Pages: 113-115

จงหันไปหาความสามัคคีและให้รัศมีแห่งแสงสว่างอาบเจ้า จงรวมตัวกันและขจัดปัญหาอันเป็นที่มาของความขัดแย้งด้วยเห็นแก่พระผู้เป็นเจ้า

- พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว : จากหนังสือ Proclamation of Bahá'u'lláh, หน้า : 113-115

Not by the force of numbers ... One thing and only one thing :

มิใช่ด้วยพลังแห่งจำนวนคน มีเพียงสิ่งๆ เดียวเท่านั้น

Not by the force of numbers, not by the mere exposition of a set of new and noble principles, not by an organized campaign of teaching—no matter how worldwide and elaborate in its character—not even by the staunchness of our faith or the exaltation of our enthusiasm, can we ultimately hope to vindicate in the eyes of a critical and sceptical age the supreme claim of the Abhá Revelation. **One thing and only one thing** will unfailingly and alone secure the undoubted triumph of this sacred Cause, namely, the extent to which our own inner life and private character mirror forth in their manifold aspects the splendour of those eternal principles proclaimed by Bahá'u'lláh.

Bahá'í Administration, Shoghi Effendi, Pages: 196

มีเพียงสิ่งหนึ่งและสิ่งเดียวที่มิใช่พลังแห่งจำนวนคน มิใช่การแถลงแค่หลักการชุดใหม่ที่เลอเลิศ มิใช่การจัดรณรงค์เพื่อเผยแพร่—ไม่ว่าจะกว้างขวางเพียงใดและด้วยแผนงานที่ละเอียดเพียงไหน—มิใช่ความจงรักภักดีในศาสนาที่มากล้น หรือความปลื้มปิติและกระตือรือร้นมากขนาดไหน ซึ่งที่สุดแล้ว เราก็คงไม่สามารถคาดหวังว่าจะสามารถพิสูจน์ให้คนในยุคอันวิฤกตและช่างสงสัยเห็นค่ายืนยันในพระธรรมจากสวรรค์อัปภา มีแต่สิ่งๆ เดียวเท่านั้นที่รับประกันชัยชนะของศาสนาอันทรงความศักดิ์สิทธิ์นี้โดยลำพังและอย่างไร้พลาต สิ่งนั้นก็คือ ขีตระดับชีวิตภายในและนิสัยส่วนตัวที่สะท้อนให้เห็นคุณลักษณะอันมากมายหลากหลายและความงดงามของหลักการอันเป็นนิรันดร์ที่ประกาศโดยพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว

-หนังสือ Bahá'í Administration โดยท่านศาสนภิบาล โชกิ เอฟเฟนดี หน้า : 196

We must take action : เราต้องลงมือปฏิบัติ

Even if there is the slightest feeling between certain souls – a lack of love – it must be made to entirely disappear. There must be the utmost translucency and purity of intention.

- 'Abdu'l-Baha

แม้ความรู้สึกรักกันระหว่างคนบางคนอาจไปแม้แต่นิดเดียว ก็ต้องไม่ทำให้ความรักนั้นอันตรธานไปจนหมดสิ้น จะต้องมีความบริสุทธิ์อันบริสุทธิ์ที่สุดอย่างปราศจากความต่างพร้อย

- พระอับดุลบะฮา

Knowledge is not enough....volition, action

มีแค่ความรู้نب่ายังไม่เพียงพอ....ต้องมีความตั้งใจและลงมือทำ

The attainment of any object is conditioned upon knowledge, volition and action.

- 'Abdu'l-Bahá, Foundations of World Unity, Pages: 112

ความรู้ ความตั้งใจจริงและการลงมือปฏิบัติคือเงื่อนไขที่ทำให้ทุกเป้าหมายที่ตั้งไว้ประสบผลสำเร็จ

- พระอับดุลบาฮา : หนังสือ Foundations of World Unity หน้า : 112

If two individuals dispute . . . both are wrong.

- 'Abdu'l-Bahá, Divine Philosophy, p. 84

ถ้าคนสองคนโต้เถียงกัน.....ทั้งสองฝ่ายผิด

- พระอับดุลบาฮา จากหนังสือ Divine Philosophy หน้า 84

Actions first... then feeling

ลงมือทำก่อน.....แล้วค่อยรู้สึก

Act is such a way that your heart may be freed from hatred. Let not your heart be offended with anyone.

- 'Abdu'l-Baha

ลงมือทำด้วยหัวใจที่เป็นอิสระจากความเกลียดชัง อย่าให้ใจของเจ้าชุ่นเคืองด้วยการกระทำของผู้ใด

- พระอับดุลบาฮา

Remedy for criticism and harsh words

การแก้ไขคำตำหนิและคำพูดที่รุนแรง

If any soul speak ill of an absent one, the only result will clearly be this: he will dampen the zeal of the friends and tend to make them indifferent. For backbiting is divisive, it is the leading cause among the friends of a disposition to withdraw.

- 'Abdu'l-Bahá: Selections from The Writings of 'Abdu'l-Bahá, pp. 230-231

ถ้าคนใดคนหนึ่งพูดถึงความไม่ดีของคนที่มีใ้ได้อยู่ ณ ที่นั้น ผลที่จะเกิดขึ้นอย่างชัดเจนมีประการเดียวเท่านั้น คือ : ความกระตือรือร้นของเพื่อนๆ ที่ได้ฟังจะถดถอยลงและมีแนวโน้มที่จะทำให้ผู้ที่ได้ยินเกิดความเฉยเมย เพราะการนินทาลับหลังทำให้เกิดความแตกแยก เป็นเหตุผลักดันให้หมู่เพื่อนๆ ที่ได้ยินได้ฟังถอยออกห่าง

- พระอับดุลบาฮา : จากหนังสือ Selections from The Writings of 'Abdu'l-Bahá หน้า 230-231

Therefore, my utmost desire, firstly, is the accord and union and love of the believers and after that of all the people of the world. Now, if unity and agreement is not established among the believers, I will become heartbroken and the afflictions will leave a greater imprint upon me. But if the fragrance of love and unity among the believers is wafted to my nostrils, every trial will become a mercy, every unhappiness a joy, every difficulty an expansion, every misery a treasure and every hardship a felicity.

- 'Abdu'l-Bahá, Tablets of 'Abdu'l-Bahá v1, p. 119

ดังนั้น ความปรารถนาสูงสุดของเราคือ ประการแรก เหล่าศาสนิกชนมีความสมัครสมานสามัคคีและความรักต่อกันและกัน จากนั้นจึงแผ่ขยายความรักไปยังประชาชาวโลก ใจของเราจะสลายถ้าความสามัคคีและความลงรอยกันยังไม่เกิดขึ้นในหมู่บรรดาศาสนิกชนและความเจ็บปวดรวดร้าวก็จะฝังร่องรอยอยู่ในเรา แต่ถ้าจุมูกของเราได้กลิ่นรสสุนคนธ์แห่งความรักและความสามัคคีที่พัฒมาจากเหล่าศาสนิกชน ทุกความเจ็บปวดทรมานก็จะกลายเป็นความเมตตา ทุกความไม่สบายใจจะกลายเป็นความสุขหรรษา ทุกความทุกข์ยากจะกลับเป็นผลที่เพิ่มพูน ทุกความทุกข์ใจกลายเป็นทรัพย์สมบัติอันมีค่าและทุกความยากลำบากจะกลับเป็นความปลื้มปิติ

- พระอับดุลบาฮา จากหนังสือ Tablets of 'Abdu'l-Bahá เล่มที่ 1 หน้า 119

Nothing will attract God's blessings and grace more than the unity of the friends, and nothing is more destructive of their highest purpose than divisions and misunderstandings. Cling therefore to unity if you desire to succeed and abide by the will of your Lord Bahá'u'lláh; for that is the true objective of His Mission in this world.

- Shoghi Effendi, The Compilation of Compilations vol II, p. 421

ไม่มีสิ่งใดที่จะดึงดูดพระพรและพระมหากรุณาธิคุณจากพระผู้เป็นเจ้าได้มากกว่าความสามัคคีในหมู่เพื่อนๆ และไม่มีสิ่งใดที่เป็นภัยอันตรายต่อความหวังอันสูงสุดของเพื่อนๆ มากไปกว่าความแตกแยกและความไม่เข้าใจกัน ดังนั้นถ้าเจ้าปรารถนาที่จะยึดพระประสงค์ของพระบาฮาอูลลาห์พระผู้ทรงเป็นพระผู้เป็นนายของเจ้า เจ้าก็จงยึดถือความสามัคคี เพราะความสามัคคีคือจุดมุ่งหมายที่แท้จริงของศาสนกิจของพระองค์บนโลกนี้

- ท่านศาสนภิบาล โชกิ เอฟเฟนดี จากหนังสือ The Compilation of Compilations เล่ม 2 หน้า 421

Put the past behind & refrain from mentioning:

ทิ้งอดีตไว้เบื้องหลัง และงดที่จะกล่าวถึง

When criticism and harsh words arise within a Bahá'í community there is no remedy except to **put the past behind one** and persuade all concerned to turn over a new leaf, and, for the sake of God and His Faith, **refrain from mentioning the subjects which have led to misunderstanding** and inharmony.

- Shoghi Effendi, Directives of the Guardian, pp. 17-18

เมื่อมีการวิพากษ์วิจารณ์และการใช้ถ้อยคำรุนแรงในชุมชนบาไฮ จะไม่มีทางแก้ไขอื่นโดยยกเว้น การลืมอดีตไปเสีย และเชิญชวนเพื่อนที่เกี่ยวข้องทั้งหมดให้มาเริ่มต้นกันใหม่ด้วยเห็นแก่พระผู้เป็นเจ้าและศาสนาของพระองค์ และ ละเว้นจากการกล่าวถึงเรื่องที่น่าไปสร้างความเข้าใจผิดและความขัดแย้ง

- ท่านศาสนภิบาล โชกิ เอฟเฟนดี จากหนังสือ Directives of the Guardian หน้า 17-18

Forgive and Forget : ให้อภัยแล้วลืมเสีย:

Perhaps the greatest test Bahá'ís are ever subjected to is from each other; but for the sake of the Master they should be ever ready to overlook each other's mistakes, apologize for harsh words they have uttered, **forgive and forget**. He strongly recommends to you this course of action.

- From a letter written on behalf of the Guardian to an individual believer, February 18, 1945: Living the Life, p. 12

การทดสอบที่รุนแรงที่สุดที่มีตลอดมาอาจเกิดมาจากบาไฮด้วยกันเอง แต่ด้วยเห็นแก่ท่านนาย พวกเขาควรพร้อมที่จะมองข้ามความผิดพลาดของกันและกัน และขออภัยที่ได้กล่าวถ้อยคำรุนแรง ขอให้ให้อภัยและลืมเรื่องทั้งหมด พระอับดุลบาสาแนะนำอย่างหนักแน่นให้ท่านปฏิบัติตามแนวทางที่ท่านให้ไว้

- จากจดหมายเขียนในนามของท่านศาสนภิบาล โชกิ เอฟเฟนดี ฉบับลงวันที่ 18 กุมภาพันธ์ 1945 (พ.ศ.2488): จากหนังสือ Living the Life หน้า 12

See with the sight of forgiveness : มองด้วยสายตาแห่งการให้อภัย

Therefore, do not look at the shortcomings of anybody; **see with the sight of forgiveness.** The imperfect eye beholds imperfections. The eye that covers faults looks toward the Creator of souls. He created them, trains and provides for them, endows them with capacity and life, sight and hearing; therefore, they are the signs of His grandeur.

- `Abdu'l-Baha: Promulgation of Universal Peace*, Pages: 92-93

ดังนั้น จงอย่ามองที่ข้อขาดตกบกพร่องของใคร **แต่จงมองด้วยสายตาแห่งการให้อภัย** เพราะดาที่ไม่สมบูรณ์มองเห็นสิ่งที่ไม่สมบูรณ์ ดาที่มองข้ามข้อบกพร่องมองไปยังพระผู้ทรงสร้างมนุษย์ พระองค์ทรงสร้างพวกเขาขึ้นมาได้ทรงฝึกฝนและทรงจัดหาสิ่งจำเป็นแก่พวกเขา ทรงพระราชทานความสามารถและชีวิต ทรงพระราชทานการมองเห็น การได้ยินให้ ดังนั้น พวกเขาจึงเป็นสัญญาณแห่งความยิ่งใหญ่ของพระองค์

- พระอับดุลบาฮา: จากหนังสือ Promulgation of Universal Peace* หน้า : 92-93

Please God, ye will regard this blessed night as the night of unity, will knit your souls together, and resolve to adorn yourselves with the ornament of a goodly and praiseworthy character.

- Bahá'u'lláh, Gleanings from the Writings of Bahá'u'lláh, p. 316

เพื่อให้เป็นที่พอพระทัยพระผู้เป็นเจ้า ขอให้พวกเขาจะคิดว่าคำคืนที่ได้รับการประสพพรนี้เป็นคืนแห่งการประสานความสามัคคี แล้วพวกเขาเจ้าก็จะประสานจิตวิญญาณเข้าด้วยกันและตั้งใจระดับตนเองด้วยอารมณ์แห่งอุปนิสัยอันดีและน่าสรรเสริญ

- พระบาฮาอุลลาห์ จากหนังสือ Gleanings from the Writings of Bahá'u'lláh หน้า 316

Unless and until the believers really come to realise they are one spiritual family, knit together by a bond more lasting than mere physical ties can ever be, they will not be able to create that warm community atmosphere which alone can attract the hearts of humanity, frozen for lack of real love and feeling.

พวกเขาจะไม่สามารถสร้างบรรยากาศอันอบอุ่นในชุมชน ซึ่งเป็นสิ่งเดียวที่จะดึงดูดหัวใจของมนุษยชาติที่เย็นชา และไร้ซึ่งความรักและความรู้สึกที่แท้จริงได้จนกว่าศาสนิกชนจะตระหนักอย่างถ่องแท้ว่าพวกเขาเป็นครอบครัวเดียวกันทางจิตวิญญาณ ทั้งหมดถูกผูกด้วยสายสัมพันธ์ที่ยั่งยืนกว่าที่ความผูกพันทางกายจะสามารถทำได้

- ท่านศาสนภิบาล โชกิ เอฟเฟนดี พฤษภาคม 1943 (พ.ศ. 2486)

If you are sincere in your love for me... หากเจ้าจริงใจในความรักที่มีต่อเรา

If you are sincere in your love for me,
then love and serve the believers in God;
then love and serve your fellow men.

หากเจ้าจริงใจในความรักที่มีต่อเราแล้ว
จงรักและรับใช้ศาสนิกชนที่มีความเชื่อในพระผู้เป็นเจ้า
จากนั้นจึงรักและรับใช้เพื่อนมนุษย์

These days, I do not feel well.
My remedy is to hear that the believers love each other.
Any other news makes me sick and unhappy.
Let everyone speak to me about love and I will love him more.

ทุกวันนี้ เราารู้สึกไม่ค่อยสบาย
ที่จะช่วยเยียวยาได้ก็คือการได้ทราบว่าบรรดาศาสนิกชนมีความรักซึ่งกันและกัน
ข่าวอื่นๆ ทำให้เราป่วยและไร้ความสุข
ขอให้ทุกคนพูดกับเราเกี่ยวกับความรักและเราจะรักเขาผู้นั้นมากกว่าเดิม

The friends must be real peacemakers;
not stirrers up of strife nor sowers of seeds of discord,
nor acting with superiority one over another.

เพื่อนๆ จะต้องเป็นผู้สร้างสันติอย่างแท้จริง
มิใช่ไปปลุกปั่นให้เกิดความขัดแย้งหรือไปหว่านเมล็ดแห่งความพิດพองหมองใจ
หรือวางตัวเหนือคนอื่น

I am now growing old. O, very old!
All through my life I have carried on my back, gladly, the burdens of the believers;
but how I ever anticipate hearing the good news of service actually accomplished by them. Save this,
I have no other joy in the world.

ตอนนี้เราชรามากขึ้น โอ ชรามาก!
เรายินดีที่หลังของเราได้แบกรับภาระของเหล่าศาสนิกชนตลอดชีวิตของเราที่ผ่านมา
แต่เราเฝ้าคาดหวังที่จะได้ยินข่าวดีเกี่ยวกับการรับใช้ของพวกเขาที่บรรลุผลเป็นที่ประจักษ์ นอกเหนือจากนี้แล้ว เรา
มิได้มีความปลื้มปิติต่อสิ่งใดในโลก

Will they not make me happy?
Will they not answer my call, when the shadow of the last night of my earthly life is falling slowly
across my path?^{[[SEP]]}
Will they not arise with superhuman energy and united effort to spread the cause and impart to me
new vigor?^{[[SEP]]}
Will they not listen to me?

พวกเขาจะไม่ทำให้เรามีความสุขหรือ?
เงาแห่งชีวิตทางโลกของเราในคืนสุดท้ายกำลังจะทอดขวางวิถีของเราแล้วอย่างช้าๆ แล้ว พวกเขาจะไม่ตอบคำ
ขอของเราเลยหรือ?
พวกเขาจะไม่ลุกขึ้นด้วยพลังอันเหนือมนุษย์และผนึกความเพียรพยายามเพื่อแพร่กระจายศาสนาและเพื่อส่งพลัง
ใหม่แห่งความกระปรี้กระเปร่าแก่เราหรือ?
พวกเขาจะไม่ฟังเราหรือ?

How my heart leaps with joy when I hear the friends love each other,
always overlooking one another's minor small mistakes
and that they are forgiving their enemies !

หัวใจของเราเต้นแรงอย่างแรงด้วยความดีใจเมื่อได้ข่าวว่าบรรดาเพื่อนๆ รักซึ่งกันและกันและมองข้ามความ
ผิดพลาดเล็กๆ น้อยๆ ของกันและกันเสมอ และเรามีความยินดีที่พวกเขาให้อภัยแก่ศัตรู

พระอับดุลบาสา จากหนังสือ Star of the West
'Abdul'-Baha Star of the West

หากเจ้าจริงใจใน ความรักที่มีต่อเรา

หากเจ้าจริงใจในความรักที่มีต่อเราแล้ว
จงรักและรับใช้ศาสนิกชนที่มีความเชื่อในพระผู้เป็นเจ้า
จากนั้นจึงรักและรับใช้เพื่อนมนุษย์

ทุกวันนี้ เรารู้สึกไม่ค่อยสบาย
ที่จะช่วยเยี่ยวยาได้ก็คือการได้ทราบว่าบรรดาศาสนิกชนมีความรักซึ่งกันและกัน
ชาวอื่นๆ ทำให้เราป่วยและไร้ความสุข
ขอให้ทุกคนพูดกับเราเกี่ยวกับความรักและเราจะรักเขาผู้นั้นมากกว่าเดิม

เพื่อนๆ จะต้องเป็นผู้สร้างสันติอย่างแท้จริง
มิใช่ไปปลุกปั่นให้เกิดความขัดแย้งหรือไปหว่านเมล็ดแห่งความผิดพ้องหมองใจ
หรือวางตัวเหนือคนอื่น

ตอนนี้เราชรามากขึ้น โอ ชรามาก!

เรายินดีที่หลังของเราได้แบกรับภาระของเหล่าศาสนิกชนตลอดชีวิตของเราที่ผ่านมา

แต่เราเฝ้าคาดหวังที่จะไต่ยืนขาดีเกี่ยวกับการรับใช้ของพวกเขาที่บรรลุผลเป็นที่ประจักษ์ นอกเหนือจากนี้แล้ว เรา
มิได้มีความปลื้มปีติต่อสิ่งใดในโลก

พวกเขาจะไม่ทำให้เรามีความสุขหรือ?

เงาแห่งชีวิตทางโลกของเราในคืนสุดท้ายกำลังจะทอดขวางวิถีของเราแล้วอย่างช้าๆ แล้ว พวกเขาจะไม่ตอบคำ
ขอของเราเลยหรือ?

พวกเขาจะไม่ลุกขึ้นด้วยพลังอันเหนือมนุษย์และผนึกความเพียรพยายามเพื่อแพร่กระจายศาสนาและเพื่อส่งพลัง
ใหม่แห่งความกระปรี้กระเปร่าแก่เราหรือ?

พวกเขาจะไม่ฟังเราหรือ?

หัวใจของเราเต้นแรงอย่างแรงด้วยความดีใจเมื่อได้ข่าวว่าบรรดาเพื่อนๆ รักซึ่งกันและกันและกันและมองข้ามความ
ผิดพลาดเล็กๆ น้อยๆ ของกันและกันเสมอ และเรามีความยินดีที่พวกเขาให้อภัยแก่ศัตรู

พระอับดุลบาศา
จากหนังสือ Star of the West

Forgive and Forget & See with the Eye of Forgiveness

Be in perfect unity. Never become angry with one another. Let your eyes be directed toward the kingdom of truth and not toward the world of creation. Love the creatures for the sake of God and not for themselves. You will never become angry or impatient if you love them for the sake of God. Humanity is not perfect. There are imperfections in every human being and you will always become unhappy if you look toward the people themselves. But if you look toward God you will love them and be kind to them for the world of God is the world of perfection and complete mercy. Therefore do not look at the shortcomings of anybody; see with the sight of forgiveness.

- Abdu'l-Baha

จงตั้งมั่นอยู่ในความสามัคคีอย่างบริบูรณ์ จงอย่าโกรธกัน ขอให้เพ่งสายตาสู่อาณาจักรแห่งสัจจะอย่าลด
สายตาลงมองดูโลกแห่งการสร้างสรรคนี้ จงรักสิ่งสร้างสรรคเพราะเห็นแก่พระผู้เป็นเจ้าของมิใช่เพราะรักสิ่ง
สร้างสรรคเหล่านั้น เจ้าจะไม่โกรธหรือสิ้นความอดทนถ้าเจ้ารักสิ่งเหล่านั้นเพราะเห็นแก่พระผู้เป็นเจ้าของ มนุษยชาติ
ไม่มีความสมบูรณ์ในตัวเองมีความบกพร่องอยู่ในมนุษย์ทุกคน และเจ้าจะไม่มีความสุขถ้าเจ้ามองที่ตัวตนของ
มนุษย์ แต่หากเจ้ามองไปยังพระผู้เป็นเจ้าของเจ้าก็จะรักเขาและมีความเมตตาต่อพวกเขา ทั้งนี้เพราะโลกของพระผู้
เป็นเจ้าของเป็นโลกแห่งความสมบูรณ์และความเมตตากรุณาอันบริบูรณ์ดังนั้นจงอย่ามองที่ความขาดตกบกพร่อง
ของใคร แต่จงมองพวกเขาด้วยสายตาแห่งการให้อภัย

- พระอับดุลบาศา

Perhaps the greatest test Bahá'ís are ever subjected to is from each other; but for the sake of the Master they should be ever ready to overlook each other's mistakes, apologize for harsh words they have uttered, forgive and forget.

Shoghi Effendi, Lights of Guidance, p. 601

การทดสอบที่รุนแรงที่สุดที่มีตลอดมาอาจเกิดมาจากบาไฮด้วยกันเอง แต่ด้วยเห็นแก่ท่านนาย พวกเขาควร
พร้อมที่จะมองข้ามความผิดพลาดของกันและกัน และขออภัยที่ได้กล่าวถ้อยคำรุนแรง ขอให้ให้อภัยและลืมเรื่อง
ทั้งหมด พระอับดุลบาศาแนะนำอย่างหนักแน่นให้ท่านปฏิบัติตามแนวทางที่ท่านให้ไว้

- ท่านศาสนภิบาล โชกิ เอฟเฟนดี

"O ye beloved of the Lord! In this sacred Dispensation, conflict and contention are in no wise permitted. Every aggressor deprives himself of God's grace."

- 'Abdu'l-Baha

"ดูกร ผู้เป็นที่รักยิ่งของพระผู้เป็นนายในยุคศาสนาที่ศักดิ์สิทธิ์นี้ความขัดแย้งและการโต้เถียงไม่เป็นที่อนุญาตผู้ก้าวร้าวทุกคนพรากตนเองจากกรุณาธิคุณของพระผู้เป็นเจ้า"

- พระอับดุลบาสา

". . . you should know that forgiveness is the standard which individual Bahá'ís are called upon to attain. It is an essential part of the spiritual growth of a person who has been wronged. To nurse a grievance or hatred against another soul is **spiritually poisonous** to the soul which nurses it . . ."

- Universal House of Justice to an individual believer, 5 January 1992

". . . คุณควรรู้ว่าการให้อภัยเป็นมาตรฐานที่บาไฮแต่ละคนถูกเรียกร้องให้บรรลุ เป็นสิ่งที่ขาดไม่ได้ในการเติบโตของจิตวิญญาณของบุคคลที่ถูกกระทำ การหล่อเลี้ยงความคับแค้นใจหรือความเกลียดชังต่อวิญญาณอื่นนั้นเป็นพิษต่อจิตวิญญาณที่หล่อเลี้ยง..."

When the sinner findeth himself wholly detached and freed from all save God, he should beg forgiveness and pardon from Him. Confession of sins and transgressions before human beings is not permissible, as it hath never been nor will ever be conducive to divine forgiveness. Moreover such confession before people results in one's humiliation and abasement, and God—exalted be His glory—wisheth not the humiliation of His servants. Verily He is the Compassionate, the Merciful. The sinner should, between himself and God, implore mercy from the Ocean of mercy, beg forgiveness from the Heaven of generosity...

"เมื่อคนบาปพบว่าตนเองได้ตัดความผูกพันโดยสิ้นเชิงและหลุดพ้นจากทุกสิ่งนอกจากพระผู้เป็นเจ้าแล้ว เขาควรขอภัยจากพระองค์ การสารภาพบาปและอกุศลกรรมต่อมนุษย์ด้วยกันไม่ที่อนุญาต เพราะการกระทำเช่นนั้นหาได้รับอภัยจากพระผู้เป็นเจ้า อีกทั้งยังก่อให้เกิดความอับอายและอดสู และพระผู้เป็นเจ้า ความรุ่งโรจน์ของพระองค์จงเจริญ ไม่ต้องการให้คนรับใช้ของพระองค์ได้รับความอับอาย แท้จริงแล้วพระองค์คือพระผู้ทรงเห็นใจ พระผู้ทรงปรานี คนบาปควรวิงวอนสองต่อสองพระผู้เป็นเจ้า เพื่อขอความปรานีจากมหาสมุทรแห่งความปรานี ขออภัยจากสวรรค์วิญญู"

- พระบาสาฮาลลาห์ ...

Annex 1:

Prayer for Forgiveness

ข้า แต่พระผู้เป็นนายผู้ทรงอภัย! พระองค์คือที่กำบังสำหรับคนรับใช้เหล่านี้ของพระองค์พระองค์ทรงรู้ความลับและทราบทุกสิ่งเราทุกคนช่วยเหลือตนเองไม่ได้และพระองค์คือพระผู้ทรงอำนาจพระผู้ทรงอำนาจสูงสุดพวกเราล้วนเป็นคนบาปและพระองค์คือพระผู้ทรงอภัยบาปพระผู้ทรงปรานีพระผู้ทรงเห็นใจข้า แต่พระผู้เป็นนาย! โปรดอย่ามองความบกพร่องของเราโปรดปฏิบัติต่อเราด้วยพระกรุณาและความอารีของพระองค์พวกเรามิชอบกพร่องมากมาย แต่มหาสมุทรแห่งการอภัยของพระองค์นั้นไม่รู้สิ้นพวกเราอ่อนแอเหลือเกิน แต่หลักฐานของความช่วยเหลือจากพระองค์นั้นชัดเจนโปรดประทานพลังใจและความเข้มแข็งแก่เราโปรดช่วยให้เราทำสิ่งที่คู่ควรกับพระคุณประดุจอันวิสุทธิของพระองค์โปรดทำให้หัวใจของเราส่องใสโปรดประทานดวงตาที่หยิ่งเห็นและหูที่สดับฟังให้แก่เราโปรดฟื้นฟูชีวิตคนตายและรักษาผู้ป่วยโปรดประทานความมั่งคั่งให้แก่คนยากไร้โปรดทำให้ผู้หวั่นกลัวรู้สึกสงบและปลอดภัยโปรดยอมรับเราในอาณาจักรของพระองค์และช่วยให้เราดาสว่างด้วยแสงแห่งการนำทางพระองค์คือพระผู้ทรงอำนาจพระผู้ทรงอำนาจสูงสุดพระผู้ทรงเอื้อเฟื้อพระผู้ทรงเอ็นดูพระผู้ทรงเมตตา

พระอับดุลบาสา

Annex 2:

Abdu'l-Baha Teaches us About Forgiveness

In 1911 the Master spent a few quiet days in the French Alps, presumably to rest, before continuing to London. Here took place a remarkable encounter which illustrates the universality of His love, even towards those whose hearts ran hostile to Him and to His Father's Cause. Juliet Thompson tells us the following about this occasion which she herself witnessed: 'Monstrously sinned against, too great was He to claim the right to forgive. In His almost off-hand brushing aside of a cruelty, in the ineffable sweetness with which He ignored it, it was as though He said: Forgiveness belongs only to God.

'An example of this was His memorable meeting with the royal prince, Zillah Sultan, brother of the Shah of Persia, Muhammad 'All Shah. Not alone 'Abdu'l-Baha, but a great number of His followers, band after band of Bahá'í martyrs, had suffered worse than death at the hands of these two princes. When the downfall of the Shah, with that of the Sultan of Turkey, set 'Abdu'l-Baha at liberty, 'Abdu'l-Baha, beginning His journey through Europe, went first to Thonon-les-Bains, on the Lake of Geneva. The exiled Shah was then somewhere in Europe; Zillah-Sultan, also in exile with his two sons, had fled to Geneva. Thus 'Abdu'l-Baha, the exonerated and free, and Zillah Sultan, the fugitive, were almost within a stone's throw of each other.

'In the suite of Abdu'l-Baha was a distinguished European who had visited Persia and there met Zillah Sultan. One day when the European was standing on the balustraded terrace of the hotel in Thonon and 'Abdu'l-Baha was pacing to and fro at a little distance, Zillah Sultan approached the terrace. Abdu'l-Baha was wearing, as always, the turban, the long white belted robe and long 'aba of Persia. His hair, according to the ancient custom of the Persian nobility, flowed to His shoulders. Zillah Sultan, after greeting the European, immediately asked

' "Who is that Persian nobleman?"

""Abdu'l-Baha."

' "Take me to Him. "

'In describing the scene later, the European said: "If you could have heard the wretch mumbling his miserable excuses!" But Abdu'l-Baha took the prince in His arms. "All that is of the past, " He answered. "Never think of it again. Send your two sons to see me. I want to meet your sons."

'They came, one at a time. Each spent a day with the Master. The first, though an immature boy, nevertheless showed Him great deference. The second, older and more sensitive, left the room of Abdu'l-Baha, where he had been received alone, weeping uncontrollably. "If only I could be born again," he said, "into any other family than mine."

'For not only had many Bahá'ís been martyred during his uncle's reign (upwards of a hundred by his father's instigation), and the life of 'Abdu'l-Baha threatened again and again, but his grandfather, Nasiri'd-Din Shah, had ordered the execution of the Bab, as well as the torture and death of thousands of Babi's

'The young prince was "born again" - a Bahá'í

- Vignettes of 'Abdu'l-Bahá

ในปี ค.ศ.1911 ขณะที่พระอับดุลบาฮาฟานักอย่างเจียมๆ ที่เทือกเขาเฟรนช์แอลป์ ซึ่งเป็นช่วงพักก่อนเดินทางต่อไปยังกรุงลอนดอน ณ สถานที่แห่งนี้มีเหตุการณ์สำคัญที่พระอับดุลบาฮาฮาแสดงออกซึ่งความรักอันกว้างขวางแม้กระทั่งต่อบรรดาผู้ที่มีจิตมุ่งร้ายต่อท่านและต่อศาสนาของพระบิดาของท่าน คุณจูเลียต ทอมป์สันเล่าเหตุการณ์ที่เธออยู่ด้วยในขณะนั้นว่า

“ ทั้งๆ ที่ถูกปฏิบัติอย่างน่าเกลียดน่ากลัว เป็นบาปที่หนักจนท่านอาจนำไปใช้อ้างสิทธิ์ว่าจะอภัยให้หรือไม่ ท่านไม่นำพาต่อความโหดร้ายที่ได้รับ การเพิกเฉยต่อการถูกระทุษกรรมของท่านนั้นอ่อนหวานจนสุดพรรณนา เสมือนดังจะกล่าวว่า : การอภัยโทษเป็นของพระผู้เป็นเจ้าแต่เพียงพระองค์เดียวเท่านั้น

เห็นตัวอย่างหนึ่งได้จากการพบกันครั้งประวัติศาสตร์กับเจ้าชายซิลลา สุลต่าน ผู้ทรงเป็นรัชทายาท และโมฮัมหมัด อาลี ขาห์ ผู้ทรงเป็นพระอนุชาของพระเจ้าชาห์ แห่งเปอร์เซีย การพบปะกันคราวนี้ไม่มีเพียงเฉพาะพระอับดุลบาฮาฮาเท่านั้น ยังมีศาสนิกชนอีกจำนวนมากเข้าร่วมด้วย เป็นกลุ่มศาสนิกชนที่ถูกเข่นฆ่าแล้วร่นเล่า เขาทั้งหมดนี้ถูกกดขี่ข่มเหงจากเจ้าชายทั้งสองพระองค์นี้ ความทรามานที่พวกเขาได้รับนั้นหนักกว่าความทนทุกข์จากความตาย ขณะที่ความหายนะและความล่มสลายมาถึงพระเจ้าชาห์และสุลต่านแห่งตุรกี พระอับดุลบาฮาฮาได้รับอิสรภาพ เป้าหมายแรกของการเริ่มเดินทางไปยุโรปของพระอับดุลบาฮาฮา คือ ดุนง เลส แบงส์ บนฝั่งทะเลสาบเจนีวา ขณะนั้นพระเจ้าชาห์ที่ถูกเนรเทศประทับอยู่ในดินแดนยุโรป ส่วนสุลต่านซิลลาห์ ซึ่งก็ทรงถูกเนรเทศด้วยก็หลบหนีไปประทับอยู่ที่เจนีวากับพระราชโอรสสองพระองค์ ดังนั้น พระอับดุลบาฮาฮาซึ่งหลุดพ้นจากข้อหาและเป็นอิสระและ สุลต่านซิลลาห์ ซึ่งกลายเป็นผู้ลี้ภัยจึงอยู่ใกล้กันแค่ระยะขว้างก้อนอิฐถึง

ในขณะผู้ติดตามพระอับดุลบาฮาฮา มีชาวยุโรปที่มีชื่อเสียงคนหนึ่งซึ่งเคยไปเยือนเปอร์เซียและได้เข้าเฝ้าสุลต่านซิลลาห์ที่นั่น วันหนึ่งชาวยุโรปคนนั้นกำลังยืนอยู่ที่ลานเรือนของโรงแรมในเมืองดุนง ห่างจากจุดนี้ไม่กี่กิโลเมตร พระอับดุลบาฮาฮา กำลังเดินกลับไปกลับมา สุลต่านซิลลาห์เดินตรงมายังลานเรือนโรงแรม พระอับดุลบาฮาฮา คองสวมผ้าโพกศีรษะตามปกติ ท่านสวมเสื้อคลุมยาวสีขาวมีเข็มขัดสีขาวคาด ผมของท่านยาวประปรายตามธรรมเนียมปฏิบัติโบราณของชนชั้นสูง หลังจากที่สุลต่านซิลลาห์ทักทายชาวยุโรปคนนั้นแล้วก็ถามต่อว่า

.....คนชั้นสูงชาวเปอร์เซียคนนี่คือใคร?
.....พระอับดุลบาฮาฮา
ช่วยนำเราไปพบ

เล่ากันต่อมาว่า ชาวยุโรปคนนั้นกล่าวว่า “ ถ้าท่านได้เคยได้ยินคำขอตัว พิมพ์เบาๆ จากบุคคลเคราะห์ร้ายมาก่อนหน้านี้ คนๆ นั้นมิใช่พระอับดุลบาฮาฮา เพราะท่านสวมกอดเจ้าชายไว้ในวงแขน พร่อมตอบว่า “ สิ่งที่ผ่านมาไปแล้วก็ให้แล้วกันไป อย่ากลับไปคิดถึงมันอีก ขอให้ส่งบุตรชายทั้งสองของท่านมาหาเรา เราต้องการพบเขาทั้งสอง”

“ บุตรของเจ้าชายทั้งสองคนได้มาพบพระอับดุลบาฮาฮา แต่มาคนมาละเวลา แต่ละคนได้อยู่กับพระอับดุลบาฮาฮาทั้งวัน บุตรชายคนแรกแม้ยังเป็นเด็กอยู่แต่ก็แสดงความเคารพเชื่อฟังพระอับดุลบาฮาฮา คนที่สองมีอายุแก่กว่า และมีความรู้สึกไว เขาออกจากห้องที่ได้พบกับพระ

อับดุลบาฮาฮาตามลำพังแล้วร่ำไห้อย่างมากจนควบคุมตัวเองไม่ได้ เขากล่าวถึงความปรารถนาที่ตั้งไว้ว่า “ หากเพียงแต่ข้าได้เกิดใหม่อีกในครอบครัวอื่นที่มีไซ้ครอบครัวนี้”

มิใช่แค่มีบาไฮจำนวนมากที่ถูกประหัตประหารในช่วงที่พระบิดาครองเมือง (มีบาไฮถูกประหัตประหารกว่าร้อยคนจากการยุยงส่งเสริมของบิดาของเขา) เท่านั้น ชีวิตของพระอับดุล

บาฮาเองก็ถูกคุกคามครั้งแล้วครั้งเล่า ส่วนพระอัยกา คือ พระเจ้านาริตซิดิน ขาห์ได้มีใ้โองการให้ปลงพระชนม์พระบิดา ทั้งยังได้บัญชาให้ทรามานและประหารบาไฮศาสนิกชนจำนวนนับพัน

ต่อมา เจ้าชายน้อยองค์นี้ก็ได้ “เกิดใหม่” เขาเป็น “บาไฮศาสนิกชน” คนหนึ่ง

Annex 3:

Ruhi Book 11 – Part 1, Section 8:

The generous heart is a forgiving and a forbearing heart. A soul adorned with generosity is not focused on the faults of others, nor does it burden them with undue expectations. It does not presume the right to demand perfection from others. A community thrives when its members manifest generosity in this way, accepting one another and refraining from judging each other harshly. Making fair and accurate judgments is, of course, an ability we all wish to develop." Judge thou aright, O servant! "we read in the Writings." Happy are they that judge with fairness. "Rendering a sound judgment demands a measure of care. Particularly, we should eschew the habit of scrutinizing every single shortcoming we notice in our fellows. **Our position is simply this: we are all striving to live up to the divine standard, and we offer forgiveness and patient support to one another.**

ตอนที่ 8

จิตใจที่เอื้อเฟื้อเผื่อแผ่เป็นจิตใจที่ให้อภัยและอดกลั้นจิตวิญญาณที่ประดับด้วยความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่จะไม่มุ่งเน้นไปที่ความผิดพลาดของผู้อื่นและไม่ให้พวกเขาต้องแบกรับภาระโดยการตั้งความคาดหวังเกินควรการมีจิตใจเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ไม่ใช่การถือสิทธิ์ที่จะเรียกร้องความสมบูรณ์แบบจากผู้อื่นชุมชนเจริญงอกงามเมื่อสมาชิกของชุมชนแสดงความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ในลักษณะนี้คือยอมรับซึ่งกันและกันและละเว้นจากการตัดสินผู้อื่นอย่างรุนแรงแน่นอนว่าการตัดสินอย่างยุติธรรมและแม่นยำนั้นเป็นความสามารถที่เราทุกคนต้องการพัฒนาขึ้นมาเราอ่านพบข้อความในพระธรรมลิวีที่ว่า " ดูกรคนรับใช้จงตัดสินอย่างถูกต้องแม่นยำความสุขจะมีแต่ผู้ที่ตัดสินด้วยความเที่ยงตรง" การให้การตัดสินอย่างเหมาะสมนั้นจำเป็นต้องมีความระมัดระวังมกพอควรทีเดียวโดยเฉพาะอย่างยิ่งเราควรละทิ้งนิสัยของการตรวจสอบทุกข้อบกพร่องที่เราสังเกตเห็นในตัวเพื่อนของเราจุดยืนของเราคือสิ่งนี้: เราทุกคนมุ่งมั่นที่จะดำเนินชีวิตให้ได้ตามมาตรฐานอันสูงส่งจากสวรรค์และเราขยับย่นการให้อภัยและการสนับสนุนอย่างอดทนแก่กันและกัน